

СВОБОДЕНЪ ГЛАСЪ

Абонаментъ за година:

за България 5 лева
за странство 10 "

Абонарието става винаги до края на годината.

Неплатени писма не се приематъ.
Ръкописи не се връщатъ.

СЕДМИЧЕНЪ ИНФОРМАЦИОНЕНЪ ЛИСТЪ

Всичко що се отнася до в. „Свободенъ Гласъ“ да се изпраща до редакцията.

Редакцията и Администрацията на вѣстника се намиратъ въ ул. „Шуменска“, срещу Варненската Окр. Пост. Комисия и до печатницата на Добри Тодоровъ и С-е.

Такса за публикуването:

За единъ кв. см. на 1 стр. 1) за единъ път 10 ст., за 2 пъти 6 ст. и за повече, до 10 пъти — по 5 ст., 2) за единъ кв. см. на другитѣ страници: за единъ път 4 ст., за два пъти 3 ст. и за повече, до 10 пъти — 2½ ст. и 3) за обявления на Слѣбнитѣ Пристави по 2 ст. на дума, а за хазновитѣ такива — по 4 стот.

Единъ брой 10 стотинки.

Редакторъ-стопанинъ: **СТ. ИВ. ПЕТКОВЪ**

Единъ брой 10 стотинки.

Г-да Кашерджии!

Употрѣбвайте за мандритѣ Вѣ само Сирищата (мая за сирене съ марка „ХОЛЗАЦИЯ“ на точностъ съ сила 1:10000

или на ПРАХЪ съ сила 1:1000000 които даватъ прѣвѣзходни резултати.

Мостри се прашатъ безплатно съ начина за употребление.

Специални градуси за млѣко.

Главенъ прѣдставителъ и депозитъ за България.

МАГАЗИНЪ Б. С. АБЕНЦАЛЪ

ВЪ ГР. ВАРНА.

Горнитѣ сирища се продаватъ въ Добричъ: въ аптеката на г-на А. Муцевъ, въ Ямболъ: при г-на Елия С. Мефано.

САПУНЪпротивъ пъпкитѣ
на лицето при.

Братия Герчеви

КУПУВАМЪ АКЦИИотъ разни д-ва, споразумение
въ редакцията.**ИЗВѢСТІЕ**

Извѣстиямъ на почитаема публика, че въ магазина ми се получиха за продажъ най-доброкачествени и здрави велосипеди отъ германската фабрика „Аниръ“, разни стъклени издѣлци на едро и на марчета и разни прибори за яденіе: ажити, вилци и др. отъ бѣлъ металъ „Алпанъ“.

Продажба на едро и на дребно съ най-износни цѣни.

Н. Циваровичъ.

Излъзла е отъ печатъ книгата:

ВУЙЧО ВАНЮ

Сѣдни изъ селския животъ

въ четири дѣйстви.

Съ прибавка, пѣсента на Чичо Ваню.

Отъ Антонъ Чеховъ.

Превелъ: Немилъ Недрагъ.

Както всички съчинения на Антонъ Чеховъ и тази е много занимателна, особено за тѣзи които се интересуватъ отъ скучния, монотоненъ селски животъ на рускитѣ помѣщци.

Намира се за продажъ въ книжарницата на Коста Евстатиѣвъ въ Варна и струва само 50 стотинки.

ИЗВѢСТЯВАМЕ на Варненскитѣ граждани, че Софийскитѣ жълти дървени столове се продаватъ въ Варна само при Братия Герчеви и то на сжщата Софийска цѣна плюсъ пѣтитѣ разности. Прочее, имайте довѣрие въ цѣната.

Фабрикантъ:

Лунджи Маноръ

Варна, 28 Април 1905 год.

Въ минлия брой на вѣстника ни занимахме се съ въпроса: какво е чиновничеството у насъ днесъ за днесъ и — до колкото ни позволяватъ мѣстото — изгънахме, съгласно нашето схващане, причинитѣ за калпавата му каквина.

Слѣдва се сега, да се заловимъ съ създавателната, строителна работа на въпроса, да видимъ собствено, какво трѣбва да бѣде чиновничеството у насъ, на каква почва то трѣбва да лѣжи, за да оправдае назначението си, да бѣде ползвено, както на себе си, тъй и на отечеството.

Този въпросъ е бивалъ често пѣти прѣдметъ на дълги, километрически статии въ нашата преса, всѣкакъ е бивалъ разглежданъ и нашитѣ вѣстници даваха рецепти слѣдъ рецепти за изкоренение злата система на уволняването и назначаването чиновницитѣ у насъ.

Ала тѣзи тѣхни рецепти оставатъ сѣвга безефектни и безпослѣдствени, понеже тѣ не се загрижватъ да анализиратъ злото, да намѣрятъ самата болѣзка и опрѣдѣлятъ точна диагноза на тази язва, що заплашва да пояде обществения ни организъмъ, а съ най-голяма прѣдпазливостъ забикалиха въпроса само изъ далѣче, безъ да вникнатъ въ неговата сжщностъ.

Даже вѣстници, като: „Денъ“, „Вечерна поща“, „Дневникъ“, въпрѣки тѣхнитѣ високи претенции и несъмнени публицистични достоинства, побояха се да станатъ анатоми и дисектиратъ чиновническия въпросъ само за туй, вѣроятно, защото сж го считали неважнѣенъ, па и опасничекъ.

Ний, обаче, при все че не сме окружени съ ореола на капациетностъ и авторитетъ, нѣ се побояхме да вникнемъ въ самата сжщностъ на въпроса.

Нѣли днесъ на всичко разковничество е науката?

Посрѣдствомъ нея ние се постарахме да разгледаме, разучимъ, прицѣпимъ въпроса по естество и безъ помпозностъ, безъ претенции да обрѣнемъ вниманието на български-

тѣ граждани и управници върхъ угрозата, която крие въ себе си въпроса за урѣдбата на чиновничеството у насъ.

Съ туй, обичаме да вѣрваме, че все пакъ принасяме каква-годѣ полза.

Какво трѣбва да бѣде нашето чиновничество, за да отговори на назначението си?

Колонитѣ на единъ малѣкъ вѣстникъ като нашия сж твърдѣ тѣсния за да побѣратъ такъвъ единъ широкъ, пространенъ въпросъ.

Въпрѣки това, обаче, — макаръ и крайно кратко — ние ще си изпълнимъ дългътъ, па нѣка другитѣ, по-компетентни по въпроса, вѣстници го подемаатъ и разискать по подробно.

Държавата, съгласно мнѣнията на най-бѣлѣжитѣ философи — отъ Платона чакъ до Хобса. Фикте и пр. — служи като ръководителка на обществения животъ.

Когато обществото, благодарение на своята сложностъ, не е въ състояние само да се грижи за своитѣ си работи, то делегира своята си инициатива въ рацѣтъ държавата, която се нагърбва съ тѣжкото и важно задѣлжение, да го ръководи.

Ала държавата е мъртво понятие безъ своитѣ органи — чиновницитѣ.

Тѣ сж, които ѣ даватъ животъ и физиономия.

Значи, свѣто е и деликатно названието на чиновничеството въобще.

И слѣдователно, като най-важна пружина на държавническия механизъмъ, то трѣбва да е подбрано изъ цѣлта на гражданството.

Колкото се касае за черната работа, чиновника обязательно трѣбва да е приспособенъ къмъ нея, да има специално въ това направление образование или най-малко да има каква-годѣ служебна практика, да познава добръ службата.

Не ще бѣде, мислимъ, сѣло отъ наша страна, ако заявимъ, че днесъ за днесъ по прѣдпочтителни сж практицитѣ чиновници.

Колко и да е парадоксално това ни мнѣние, живота иде да го потвърди.

Не отдавна Министра на Правосъдието г. Д-ръ Стайковъ бѣше у-вознилъ единъ юристъ-сѣдия, за гдѣ-то не е зналъ значението на рѣ-шителната мѣтва, а пъкъ начал-ника на отдѣлението по отчетность-та при М-твото на Финансите г. Юрданъ Ивановъ, въпреки това, че не притежава дипломъ за висше или специално образование устоява смѣ-ло срѣщу стотина финансиста и еко-номиста.

А такива примѣри има ги съ сто-тини.

По какъвъ начинъ тогазъ ще ста-не чиновнишкия подборъ?

На пръвъ погледъ намъ се стру-ва, че нѣма изходъ, че сме омота-ни въ магьоснически кръговъртежъ, ала това само ни се струва.

Въ сѣщностъ изходъ има. Чинов-нишкия подборъ може да става и срѣдството за това е „конкурс“.

Само той е въ състояние, да от-дѣли добритѣ овци отъ лошитѣ.

При откриване каквато да е служ-бена ваканция, ако се обяви кон-курсъ, естествено, че на полесра-жението ще се явятъ най-добритѣ, най-запознатитѣ съ службата сили, въ борбата на които ще надѣла-е и силнитѣ.

Такава една наредба би привѣс-ла двойна полза: първо, чиновниц-тѣ не ще бждатъ произволно из-хвърляни на улицата и второ, кое-то е най-главното, ще стане отли-ченъ подборъ на чиновничеството.

За цензъ и дума не може да става.

Ние мислимъ, че всѣки български гражданинъ — безразлично дали е той съ или безъ дипломъ — има право да заема каква и да е дър-жавна служба, стига да е способенъ за нея.

Грѣшно е понятието, съ което спекулиратъ тѣй много днесъ, че само тия, които имагъ дипломъ сж хора умни и само тѣ иматъ резонъ да заематъ мѣстата около държав-ната трапеза.

Има хора, които не сж ходили въ никакви училища и чрѣзъ само-образование само сж успѣли да до-биятъ много по-вече и по-солидни знания отъ мнозина, които сж хо-дили на училище само и само за да го скършатъ и получатъ срѣщу туй патентъ за наука, за знания.

Прочее, намъ се струва, че само чрѣзъ свободенъ отъ цензове кон-курсъ може да се поправи чинов-ничеството у насъ, а това може да се постигне само тогазъ, когато се вотира солиденъ, здравъ законъ за чиновництѣ.

Една отъ най-големитѣ прѣчки за прогреса на каквото и да било начина-ние е самооболщението. Това го доказ-ватъ много примѣри и изъ обыкновения ни животъ. Ние българитѣ не сме щес-ловни, но при все това манията да се самооболщаване не е малко разпростра-нена и у насъ. А като обичаме да се подигае до орловата височина, много естествено е, че трѣбва да паднемъ, за да не можемъ да се въздигнемъ повече, и тъкмо така си е. Веднѣжъ сме замислили, че знаемъ всичко, волята ни ослабва, безъ да прояви по-нататѣкъ ни най-малко стрѣмление на напредъ, а съ това ний трѣбва да останемъ на сѣщото мѣсто, гдѣто сме били, а не дълго слѣдъ това ще се върнемъ поназадъ. Подобно яв-ление прѣдставлява и нашата театрална трудичка на дружеството „Напредъкъ“, която, като почерпила куражъ отъ об-стоятелството, че правителството ѝ по-подарило 2 хил. лева, за да се уреди по-добрѣ, засилила се до толкова, щото както изглежда, скоро ще стигне до-такъ, отъ гдѣто лесно е вече да се по-върне назадъ, въ мѣсто, че бжде и крѣпка да направи напредъ. Отъ из-колкото прѣдставления, които тя даде прѣзъ течение на зимния сезонъ, лесно е да се разбере, съ какви сили распо-лага трупата, и че тя се състои изклю-чително само отъ хора начинаещи, които може би биха направили нѣкога нѣщо полезно, само ако нѣкакъ по-разумно биха направлявали своитѣ у-силия, като започнатъ по редъ отъ по-легки и по форма и по съдържание пиеси и отиватъ къмъ по-мѣнитѣ, по-сложнитѣ. Приората не търпи крачки, и този, който прави такива неминуемо пада прѣзъ глава и си прѣчупва врата.

Нъ това, види се, трупата не го е съ-знала и на 30-й того ти намислила да играе „Отелло“, великата пиеса на още по-великия си майсторъ Уилямъ Шекспиръ. И чудно и смѣшно ни става като си помислимъ до какъ отива само-оболщението на тѣзи профани, когато си само помислятъ да излѣзатъ на де-бютъ прѣдъ варненската публика съ една пиеса, колкото велика и по форма и по съдържание, толкова и мѣчно из-пълнима, даже за актьорски сили съ много по-големи познания и претенции отъ тѣзи на актьоритѣ отъ нашата трупъ „Напредъкъ“, още повече на една сцена, каквато е тази въ салонитѣ на града ни. Като си помисли за тая имъ дър-зостъ, неволно си споминатъ за А. Че-ховъ, който, като гледалъ за пръвъ пътъ едно отъ своитѣ драматически про-изведения на сцената, неможилъ и самъ да го разбере, и започналъ даже да се съмнива въ това, че гледа свое произ-ведение. При това пиесата била из-играна отъ хора, признати за артисти въ Москва, които, види се, като не мо-жали да я разбератъ, лошо сж я из-играли. Не мога пъкъ да си и прѣд-стави, какво би си помислилъ тогава самъ Шекспиръ, ако додеше на 30 IV въ Варна, за да види на сцената една отъ своитѣ безсмъртни пиеси, окарика-турена до неузнаваемостъ, както бѣше не прѣди много врѣме и пиесата на Шиллера, Разбойницитѣ. Той си-гурно, не би се позналъ, и дошълъ до отчаяние, навѣрно би захвърлилъ и перо и мастило, за да ни лиши отъ толко-вато други безсмъртни произведения, съ които надари човѣщината. При все това пожелаваме добъръ успѣхъ на тру-тата, ако и да се твърдѣ много съмня-ваме въ добрия резултатъ. Длъжностъ ни е, обаче, да имъ кажемъ, че не е въ тѣхна полза да се залавятъ за ра-бота, която съвсѣмъ не е и не може да бжде тѣхна. Като всѣка трупъ, която се намира въ началото на своето съ-ществуване, и състояща се само отъ хора, начинаещи, най-разумното би било отъ дейна страна да се залови съ прѣд-ставянето на легки, както по съдържа-ние, така и по форма пиеси. Такава ги има много, извъредно много, а съ това тя би принесла много повече полза както на себе си, така и на публиката. Като започне отъ комедията, която е любимия прѣдметъ на публиката, тя ще може и сама да отиде напредъ къмъ драмата и трагедията, и съ това ще разработи и оухти и вкуса на публи-ката въ сѣщото направление. Комич-

ното, като прѣобладаващо въ обикнове-ния ни животъ, и самитѣ актьори ще разбиратъ и по-лесно ще могатъ да го прѣдаватъ, а и публиката, като се е фамилиаризирала съ него, ще може и по-добрѣ да го разбере. Въ драмата и трагедията прѣобладава трагичното, кое-то и въ самия животъ се по малко срѣ-ща и за това се по-мѣчно разбира отъ публиката, па и по-мѣчно се схваща и прѣдава на сцената. То изисква извъ-редно голѣма специална сценическа под-готовка, а затова сж способни само ар-тисти, каквито нито сж, нито пъкъ трѣб-ва да се смѣтатъ актьоритѣ отъ дру-жеството „Напредъкъ“, защото съ това биха направили голѣмо прѣстѣжление, като профаниратъ изкуството.

Мѣстни

Юнашкия излѣтъ до Наварна.

То бѣше нѣщо много по-весело, отъ колкото се очакваше да бжде.

При хубаво слѣнце и спокойно море потеглиха отъ варненското пристанище параходитѣ „България“ и „София“ и двата прѣблѣзани. Слѣдъ три часово патуване, прѣзъ врѣме на което „Со-фия“ се отби, за да вземе ескурзиянти и отъ Балчикъ, стигнаха въ каварнен-ското пристанище, дѣто на чело кмета и музиката бѣха излѣзли гражданитѣ на посрѣщане. Кмета държа кратка поздравителна рѣчь, слѣдъ което се по-тегли за градеца. Улицитѣ, прѣзъ ко-ито минаха ескурсиониститѣ имаха праз-дниченъ видъ и по-всичко личеше че този день бѣ едно събитие за Каварна. Юнацитѣ спрѣха прѣдъ Общинското У-правление, дѣто имъ се даде закуска, а варненскитѣ граждани се прѣснаха изъ града, оживенъ сега като никога. Слѣдъ пладнѣ юнацитѣ на чело съ музиката и знамето потеглиха въ стройни рѣдове къмъ Корията, която се намира на по-ловинѣ частъ разстояние отъ градеца. По продължение на цѣлия пътъ се раз-вѣвяха наредѣни флагове, които даваха особенъ видъ на града и околността. Срѣдъ Корията — богата сънчеста мѣстностъ, постлана съ гѣста трѣва — се направи водосветъ, въ който взима участие и юнашкия хоръ.

Около привечеръ се върнаха обратно въ градеца и всичкитѣ излѣтници се прѣснаха за почивка.

Прѣзъ туй врѣме особена градска ко-мисия настани по рѣдъ на квартирѣ всичкитѣ гости, колкото и многобройни

ПОДЛИСТНИКЪ

Двата трандафела.

отъ Валденбрухъ

(Продължение отъ брой 4-й).

Капаръ дълбоко въздѣхналъ и тъжно отговорилъ, че за жалостъ не билъ вече младъ, че ималъ вече една година и два дни и че при ботушара живѣялъ отъ 3 мѣсеца и ималъ надѣжда да прѣка-ра при него и цѣлия си животъ. Слѣдъ това трандафела го запиталъ още, как-во го прави доволенъ и щастливъ у семейството на ботушара. Капаръ из-вилъ очи и отговорилъ, че въобще всички отъ сѣмейството на ботушара били божи хора, а особено дѣцата били сжщи ан-гелчета. И като говорѣлъ това, капаръ се толкова разчувствувалъ, че трѣбало да срѣбне нѣколко глътки вода, иначе съзнитѣ би му близнали изъ очи.

Денътъ все напредѣвалъ а слѣнцето се издигало все по-високо и по-високо. На трандафела взело да му става мно-го горѣщо, нъ ето че и дѣцата се вър-нали отъ училището. Тѣ взели гивеча и го занесли долу въ стаята, гдѣто бѣ-ло по-хладно. Така прѣминалъ първия

день, а слѣдъ това и втория па и слѣ-дующитѣ подиръ тѣхъ. Дѣцата се мѣ-чили да наредитъ всичко най-добрѣ и по угодата на трандафела.

Отъ добрия животъ, който транда-фела прѣкарвалъ, сърдцето му се по-смѣгчило. Чуденъ, новъ животъ се раз-будилъ въ гърдитѣ му, кръвта заки-пѣла и тѣлото му напъпило. Но когато пакѣтѣ трѣбвало да се разпукнатъ, и очитѣ на цѣлото ботушарско сѣмѣйство били отправени къмъ него, въ душата на трандафела още веднѣжъ закипѣла старата му умраза къмъ ботушара и сѣмѣйството му.

„Нѣма да имъ направя това удовол-ствие“, си помислилъ той, и не рачилъ вече да взима храна. Той се възпроти-вилъ на самата си природа и плпката започнала да вѣхне. Горкитѣ дѣца из-губили вече всѣка надѣжда. Силна пе-чалъ ги обзела.

Въ това врѣме покрай трандафела миналъ стопанина на къщата, единъ твърдѣ богатъ господинъ, и като ви-дѣлъ увѣхналия трандафелъ, рекълъ:

„Съвсѣмъ чудно щѣше да ми бжде, ако бѣше излѣзло нѣщо отъ този тран-дафелъ хо като е тукъ, у васъ. Про-дайте ми го, за да го посади въ гра-дината си“. И като казалъ това, той

прѣдложилъ една сума много по-голема отъ тази, която ботушари броели за трандафела, когато го купувалъ.

Ботушари отговорилъ:

Имате право, Господарю. Истина е това що казвате, нъ драго ни е съ него, и като го гледаме, струва ни се, че имаме прѣдъ насъ цѣла градина. Затова ще ви молимъ, да не се сърдите, защото имаме голѣмо желание да го подѣримъ още нѣколко дни у насъ. Може въ туй врѣме той пакъ да напъпи, а ако това не се случи, тогава ще ви го продадемъ.

Господаря си заминалъ, нъ отъ ли-цето му се виждало, че отказа на бо-тушари го разсърдилъ.

Новъ надежденъ лъчъ озарилъ ду-шата на трандафела, като чулъ разго-вора между господаря на къщата и бо-тушари. Най-сѣтнѣ и той пакъ можалъ да се надѣва, че ще излѣзе скоро изъ нетърпимата вече изба, и че скоро пакъ ще се радва на една по добра и блѣ-скава съдба въ градината на нѣкой богатъ.

Нъ слѣдъ като се добрѣ стъмнило и всички наоколо заспали, лѣгки крачки достигнали до слуха на трандафела. Това били пакъ двѣтѣ дѣца на ботушара, съ боси крака и въ ризички, сжщо като ангелчета. Нъ този пътъ тѣ не се

смѣяли вече, и не били весели, както по рано. А когато луннитѣ лъчи пад-нали върху тѣхъ, трандафела забѣлѣ-залъ, че тѣ били много нажалени и блѣдни.

Все както и по рано, тѣ дотеглили два стола, и се качили на тѣхъ, и все като и първий пътъ горѣщо зацалували трандафела, нъ до като го цалували, тѣ плачали. Горѣщи слъзи обливали цвѣта му.

„Отъ сега нататѣкъ нищо нѣма да да имаме вече“ проговорили тѣ, „нито трандафелъ, нито градина нито нищо“.

И като казали това, тѣ се върнали пакъ въ крѣватчетата си.

Слѣдъ тѣхното излизане, трандафела затворилъ очи и се опиталъ да заспи, нъ не можалъ, защото сѣщатъ какъ нѣкакъ сърдцето му горѣло. Той не можалъ да забрави голѣмата скръбъ на дѣцата, а и затова му напомняли по-стояно горѣщитѣ слъзи съ които тѣ го облѣли.

Най-другия день, рано още, прѣди да сж се разбудили наоколо, нѣкой похло-палъ на прозореца. Това било Сутрѣш-ния вѣтрецъ, който бързо се втурналъ въ стаята.

Трандафела не билъ го виждалъ още отъ като напустналъ градината, и за-

ди бѣха тѣ и съ това каварненци из-
разиха голѣмата си гостоприемност.
Около 10 часа вечерта на по-възраст-
нитѣ юнаци, както и на другитѣ вар-
ненци се даде банкетъ отъ страна на
каварненци въ първоначалното училище.
На банкета се пиха наздравици отъ ка-
варненски кметъ, варнен. окр. упра-
вителъ г-нъ Ивановъ, прѣдсѣдателя на
юнацитѣ и директора на Каварна. III
класно училище, които ни за здравето
и на други едни юнаци — македонскитѣ
борци. Най-сжотържателна, обаче, бѣ речъ-
та на г. Ивановъ за значението на ю-
нашкитѣ д-ва.

Сутринта въ Недѣля всички присѣ-
ствуваха на черковната служба, дѣто
пѣ юнашки хоръ.

До пладнѣ имаше обикновени разход-
ки и разгледване на градеца, а подиръ
пладнѣ всички повторно се ужитиха за
корията, която сега бѣше прѣпълнена
отъ селени и селянки изъ околността.

Въ 1 часа се почнаха юнашкитѣ иг-
ри въ прѣдварително устроеното игрище,
които траяха чакъ до 5 часа. При свър-
шека на игритѣ, на юнацитѣ биде под-
несенъ разкошенъ вѣнецъ отъ страна
на Балчишкия „Юнакъ“ и слѣдъ това
музиката засвири на хоро, на което взе-
маха участие юнацитѣ, гражданитѣ, а
най-вече селенитѣ и селенкитѣ изъ о-
колността, слѣдъ което постепено вси-
чки почнаха да се прибиратъ въ граде-
ца и отъ тамъ на пристанището, дѣто
чакаха параходитѣ „България“ и „Со-
фия“. Прѣзъ всичкото стоеие на при-
станището, отъ брѣга и параходитѣ
се пускаха ракети и палиха бенгалски
огньове. При свирене на музиката всички
се сбогуваха съ каварненци.

Около срѣдъ нощъ параходитѣ при-
стигнаха въ Варна.

Въобще въ Каварна се даде много
добъръ приемъ и всички бѣха весели.
Този излѣтъ оживи града и подигна ду-
ха на българизма, и за туй и кавар-
ненци нѣма да забраватъ варненскитѣ
юнаци.

На 18, 19 и 20 того въ София се
съсгъя първия конгресъ на общинскитѣ
и окръжнитѣ чиновници и служаци. На
конгреса присѣствуваха 32 делегати на
25 дружества въ цѣла България. Кон-
греса се занимава съ изработването
устава на съюза, разгледъ и прие бюд-
жета за бюджетната година отъ 1 Май
н. г. до 1 Май 1906 год..

Избра се и управителния съвѣтъ на
съюза, които ще почне да функционира
отъ 1 Май, и въ които ще влизатъ

Коста В. Поповъ, Д. Мутафовъ и П.
Атанасовъ отъ гредя ни, Ал. Янакиевъ
отъ Плевенъ и П. Поповъ отъ Русе.

Най-сѣгнѣ се взема и рѣшение да
се издаде позивъ къмъ всички общин-
ски и окръжни чиновници и служаци
да се силотятъ въ едно около консти-
туирания вече комитетъ и съ общи уси-
лия да се борятъ за извоюване на сво-
итѣ права.

При всичко, че града ни не ще може
скоро да се поправи напълно и ще трѣб-
ватъ още дълги години, за да може да
се обрне напълно въ европейски градъ,
въ за да може поне въ хигиеническо
отношение да стои по добрѣ, има нуж-
да отъ малко повече старания и бди-
телностъ отъ страна на градския ни
сѣвѣтъ, за да се избѣгнатъ разнитѣ
нечистотии и мизерии, които поради
настѣпающитѣ горѣщии лесно могатъ
да станатъ причина за разни болѣсти.
Една отъ първитѣ мѣрки, които сѣвѣта
трѣбва да вземе е и построяването на нѣ-
колко пизуари а сжщо и поправянето
на досегашнитѣ, защото по такъвъ на-
чинъ ще се избѣгнатъ рѣкнитѣ отъ урина
които вечерно врѣме се забѣлѣзватъ по
всичкитѣ закрити къшета на града ни
и които изпълнатъ въздуха съ меризма
и развалитъ самия климатъ на града,
тъкмо тогава, когато отъ всички краи-
ща на България се стичатъ посетители
да се наравдатъ на приятния морски
климатъ и да подишатъ чистия вар-
ненски въздухъ.

Отъ цѣлъ мѣсець вече пазарищата
въ града ни се изпълниха съ риба,
калканъ, които поради голѣмото изоби-
лие стигна щото да се продава съ най-
малка цѣна отъ 30—40 стот. кгр. Това
е едно отрадно явление, защото се да-
ва възможностъ и на най-бѣдни граж-
даини да може да се сдобие съ една
малко по-добра храна. Нѣ известно е,
че самата тази риба не може да утрае
на горѣщинитѣ и въ жжсо врѣме, слѣдъ
като е прѣстоляла даже само единъ
денъ, започва да се разлага и съ това
може да стане причина за появяване
на различни болѣсти. Напоследѣтъ въ
редакцията сж постѣпили писмени оп-
лаквания отъ нѣкой граждани, че при
купуването на риба, имъ била дадена
такава, която поради по-дългото прѣ-
стояване не била вече добра за ядене.
Обръщаме вниманието на санитарнитѣ
власти да взематъ по енергични мѣрки
и по често да прѣглеждатъ самитѣ па-
зарища, за да може да се избѣгнатъ

заболяванията, които веднѣжъ появили
се, мажко могатъ да се отстранятъ.

Сѣдилищата започнаха неотстъпно да
изпълняватъ трѣбванията на закона за
селската полиция и неговата благодѣ-
телностъ по отношение на крадцитѣ на
добитѣкъ се почувствува отъ населе-
нието. Понеже мѣрката за неотклонен-
ие отъ сѣдебно и слѣдствено диря-
ние е: държане подъ стража,
повечето отъ конокрадцитѣ сж вече въ
затворитѣ и населението почувствува
облегчение до нѣгдѣ. Заслужватъ да се
отбѣлѣжатъ думитѣ на единъ старши
стражаръ въ този случай: „Отъ мѣ-цѣ
насамъ спокойни сме — каза ни той —
конокрадството сѣкашъ изчезна, сѣкашъ
нѣкакъвъ моръ го залови — нѣма го“.
И-право е. Конокрадцитѣ, които сж и
най-хитритѣ хора въ обществото, сж и
най-способнитѣ да разбератъ послѣд-
ствията отъ единъ законъ, като този
за селската полиция, който и при най-
малкото подозрение имъ отваря врата-
та на затвора и че — при желанието
на г. г. прокуроритѣ да прѣмиватъ сич-
китѣ инстанции за свършването на
дѣлата, — тѣ съ години ще гниятъ въ
затвора, даже и ако послѣдва оправда-
телна присѣда. Тази болѣстъ, особено
за селското земледѣлческо население е
най-опасната и за нея като че се на-
мѣри лѣкътъ за тукашнитѣ конокрадци;
но какъвъ ще бѣде лѣкътъ за крадци-
тѣ, които идатъ отъ Романия, Турция
и Сърбия и крадатъ по цѣли стада?

Научаваме се, че на 6 или 8-й май,
Одринското братство „Георги Кон-
доловъ“ ще даде първиятъ тримѣсе-
ченъ отчетъ прѣдъ общото събрание на
членовѣтъ за дѣтелността си. Оча-
ваме да чуемъ този отчетъ.

Извѣстно е на цѣлия сѣвѣтъ кла-
нѣто, на което станаха жертва сума хора
въ македонското село Загоричане, и
подлата роля, която играха гърцитѣ
въ това клане. Телеграмитѣ се разне-
соха по всестрани и заглушиха сѣвѣта
съ потеститѣ си. Митинги слѣдъ ми-
тинги се свикаха, и резолюции слѣдъ
резолюции се взимаха, и още продъл-
жаватъ да се взиматъ. Извѣстно е сж-
що, че и варненскитѣ граждани като
се събраха на 3 Априлъ на митингъ
прѣдъ градската община, вземаха меж-
ду другото и рѣшението да се избере
една комисия, която да събира помощи
за въ полза на пострадалитѣ въ това
клане. Комисията биде избрана още сж-

ция денъ и тя трѣбваше подъ прѣд-
сѣдателството на Даманъ Перелинговъ
още тогава да започне да функциони-
ра, нѣ какво е направила до сега тѣ,
това е сѣвѣтъ неизвѣстно. Поне за
насъ е извѣстно, че слѣдъ клането у
насъ започнаха да приидватъ бѣжанци
отъ отъ пострадалото село, и комисия-
та, стояла до тогава въ пълно бездѣй-
ствие, не можѣ съ нищо да имъ по-
мogne.

Както изглежда градския ни сѣвѣтъ
сериозно се е заловилъ съ редъ меро-
приятия да подигне въ насъ и интере-
са къмъ театра. За тая цѣль по ини-
циативата на Г-на Кмета, сѣвѣта уре-
дилъ една тричлена комисия, която ще
се занимава съ прѣглеждането репертуа-
ритѣ на всѣка труппа, която въ бѣдѣ-
ще ще посѣщава града ни. Наистина
тази мѣрка е много добра, въ дали ще
дойде тя до добри резултати това ще
ни покаже самото врѣме. Вкуса е нѣ-
що относително и слѣдователно и са-
мий резултатъ отъ тази добра мѣрка
ще зависи отъ обстоятелството до ко-
лко е развитъ вкуса у самитѣ лица, ко-
ито ще влизатъ въ състава на коми-
сията, та и затова сѣвѣтваме общин-
ския сѣвѣтъ да бѣде по-остороженъ въ
избора си, за да не излѣзатъ ялови на-
мѣренията му да принесе полза на вар-
ненската публика.

Тая година Варнен. Колоѣзачно Д-во
мисли да построи отдавна проектира-
ния колодрумъ. За тая цѣль градския
ни сѣвѣтъ въ едно отъ засѣданията си
опрѣдѣлилъ мѣстото му отъ лѣвата
страна на Евксиноградското шосе, меж-
ду грѣцкитѣ гробища и пивницата на
Винарското Д-во „Гроздъ“, което мѣсто
по рано е било общински разсадникъ.

На всички българи и македонци жи-
вуци въ България сж извѣстни стра-
данията, които ежедневно трѣбва да
изпитватъ многострадалнитѣ ни братя
отвѣдъ Родопитѣ и Рила. Нашето възму-
щение отъ звѣрствата, които изпитваха тѣ
до скоро отъ гърцитѣ се изрази въ редъ
митинги противъ подлостта и безсър-
дечността на гърцитѣ. Но не трѣбва
да забравяме, че не само отъ гърцитѣ
страда македонца. Турчина си е билъ
и си остава тирани въ Македония, и
македонца даже, когато е изложенъ на
грѣцки кланета и тогава трѣбва да
знае, че на това причината е пакъ въ-
ковния му крѣвникъ-господаръ, турчина,
и затова стрѣлитъ му винаги трѣбва

това се много зарадвамъ. Вѣтъра се раз-
хождалъ въ стаята отъ едина край до
другия, духалъ прахътъ отъ мобилитѣ,
а отъ лицето му се виждало, че е осо-
бено загриженъ.

„Нося ти много здравье отъ братче-
то ти, казалъ той, отъ желтия транда-
фелъ“.

Бѣлия трандафелъ пожелалъ веднага
да узнае всичко за братчето си, нѣ въ-
търа, които и по природа не билъ твърдѣ
веселъ, сега билъ станалъ сѣвѣтъ се-
риозенъ. „Ахъ!“, продължилъ той, „на
него му върви твърдѣ злѣ. Трандафе-
литѣ, всрѣдъ които той се намира, и
всрѣдъ които той е така изгубенъ, щото
едва може да се забѣлѣжи, сж особено
злѣ настроени противъ него, а пъкъ
той и безъ това е много нещастенъ“.

„Какъ така?“ запиталъ бѣлия тран-
дафелъ.

„Его какъ!... Какво ѣ станало на же-
ната на банкера, незнамъ, нѣ ней умръз-
нали вече жылтитѣ трандафели и изкала
за напрѣдъ да посади на мѣстото имъ
камелии.“

На есенъ, жылтитѣ трандафели, ще
бадатъ изскубани изъ земята и захвър-
лени на страна. А и горкия жылтъ тран-
дафелъ, твой братъ, и той ще бѣде за-
хвърленъ заедно съ другитѣ. Ето защо

и азъ съмъ толкова печаленъ. Нали
знаешъ, — добръ приятелъ ми бѣше твой
братъ.“

Обхвапатъ отъ дълбоки грижи за брата
си бѣлия трандафелъ не проговорилъ
нищо дума; „Ти, както изглежда, намѣри
по добро мѣсто, продължилъ вѣтъра,
като видѣлъ, че трандафела мълчи, „за-
тебе се грижатъ, поливатъ те...“

И като казалъ това, силно изохкалъ
и изхвъркналъ прѣзъ прозореца.
Трандафела все продължалъ да мѣ-
чи. Вѣтъра отдавна билъ изхвъркналъ
вечъ изъ стаята, а нему все му се стру-
вало, че чува думитѣ му: „Ти намѣри
по-добро мѣсто“.

Изведнѣжъ като че нѣщо заговорило
въ неговата душа, и като се вслушалъ
по добрѣ, за да види що става въ нея,
разбралъ, че тя съ отвращение възстава
срѣщу грознитѣ ония чувства, които
били намѣрили прибѣжище въ нея.

Той дочулъ единъ ватрѣшенъ гласъ,
които му шепнѣлъ:

„Неблагодарнико“.

А когато сутринта въ стаята влѣзла
и семейството на ботушари, и той за-
бѣлѣзалъ огриженитѣ лица на дѣцата,
веднага прочелъ и въ тѣхнитѣ очи гроз-
ната дума „Неблагодарнико“.

Трандафела почувствалъ, като да се съ-

бужда отъ дълбокъ нѣкакъвъ сънъ. Ко-
гато дѣцата го извѣли въ градината,
той жадно сръбналъ отъ бистрата и
студена вода съ която тѣ го полѣли и
ѣлъ съ такъвъ апетитъ отъ мѣгката и
хубава градинска прѣсѣтъ, щото Канар-
чего му извикало:

„Да ти е сладко, Господине Транда-
фелю, да ти е сладко“.

Трандафела почувствалъ какъ крѣвта
му, като че почнала да ври. Сѣщалъ,
какъ ти пѣли по всичкото му жили и
тѣлото му скоро пакъ напъпило.

А когато дѣцата, които безъ насита
наблюдавали този феноменъ, се завти-
чали съ всички сили, да повикатъ ро-
детелитѣ си и да имъ покажатъ чудото,
трандафела щастливо се усмихналъ. Въ
жжсо врѣме той оставилъ и друга пакпа
да се появи, а слѣдъ това и трета, като,
че ли не изкалъ вече да прѣстане съ
своитѣ дарове.

Когато най-сѣгнѣ една сутринъ, бо-
тушари заедно съ жената и дѣцата си
влѣзълъ въ стаята, всички останали като
омаяни отъ чудната гледка, която имъ
се прѣдставила.

Тѣ съзрѣли на масата хубавата гла-
вичка на любимия имъ трандафелъ съ
башинска нѣжностъ да се навежда надъ
двѣ малки бѣли, като снѣгъ, транда-

фелчета, които туку що били цѣвнали
прѣзъ нощта. Той се прѣчупвалъ и се
нѣжно навеждалъ надъ тѣхъ, а отъ у-
стата му бликала, приятна меризма,
която обръщала бѣдното жилище на бо-
тушари въ единъ малъкъ рай. И ако
въ това врѣме ботушари можалъ да раз-
бира языка на цвѣтита, той би дочулъ
трандафела да говори:

„Отъ любовъ къмъ вашата любовъ,
отъ благодарностъ за вашата добрина“...

Радостнитѣ викове на дѣцата проглу-
шили цѣлата къща. Всички живущи въ
нея надошли да видятъ новитѣ цвѣти,
а когато извадили цѣлото семейство на
трандафела въ градината, които се на-
мирала прѣдъ самата къща, всички ми-
иувачи се спирали въ улицата, и се чу-
дили на хубостта на трандафелчетата.

Всички се радвали. Само Господаря
на къщата билъ много ядосанъ и ми-
сѣлъ, че бѣдния ботушаръ посмѣлъ са-
мо да не му изпѣлне желанието и отка-
залъ да му продаде трандафела не му
давала миръ. А на всѣкого е извѣстно,
че гнѣва, е такава опасна болка, което
ако не се изкупи бързо изъ сърдцето,
скоро расте, и го задушва.

Слѣдва.

да бъдат насочени против турчина и турската власт в Македония. Като имат пред вид това, нѣкой от варненските граждани взели инициативата да устроят вторъ митингъ против турската тирания и зѣлствата извършени надъ македонцитѣ подъ нейната закрила.

Митингитѣ тарифи, които бидоха приети прѣзъ тази година почнаха да даватъ своитѣ плодове. Като смѣтаха да прѣварятъ самата тарифа, и съ това да могатъ да спечелятъ по-вече, мнозина търговци прѣнесоха голѣми количества стоки и съ това се обрѣмнаха материално, а въ резултатъ се появила фалиментитѣ. Такъвъ случай имѣ не прѣди много — въ Русе. Фирмата Чипрутъ и Синове, като не могла да посрѣщне изплащанията, фалирала съ 1 1/2 милиона лева, съ които може би тя ще затрудни и положението на мнозина търговци и дружества въ града.

Сезона на панаиритѣ настѣпи. Въ скоро време ще почне панаира въ Ески-Джумалъ, а не дълго слѣдъ това и панаира въ Добричъ. По случай панаира въ Ески-Джумалъ, отъ Май министерството на общитѣ сгради е разпоредило, щото патуванята да ставатъ съ 50 % намаление.

Съзнавайки голѣмата полза, която пранаситъ въобщо екскурзитѣ, учителитѣ въ Дѣвическата Гимназия въ града ни, уредили една екскурзия за ученицитѣ отъ VI и VII Класове. Екскурзитѣ ще направятъ една обиколка до Търново, Горна-Орѣховица, Русе отъ гдѣто мислятъ да минатъ и въ Романия да разгледатъ и гр. Гюргево и слѣдъ което ще се върнатъ въ Варна.

Българска Телеграфна Агенция

Парижъ, 27 Априлъ, Английскитѣ кръгове считатъ инцидента по неутралитета на Франция за окончателно свършнѣтъ, щомъ като флотата на Рождественски е напустнала индокитайскитѣ води. Преобладаващото мнение е че англо-японския съюзъ съдържа опасности, които до сега не били подозирани.

Токио с. д. Народното възмущение противъ франции продължава болшинството, като счита че помощта дадена отъ франции на Рождественски се равнява на неприятелско дѣйствиe иска щото условията на англо-японски съюзъ да бъдатъ спазени.

Римъ с. д. Въ тукашнитѣ политически кръгове морскиятъ въпросъ се счита за окончателно рѣшенъ и намиратъ за неоснователна прѣснатата новина, че Италия имала намѣрение да свика една международна конференция по този въпросъ, Ватикана е рѣшилъ да прати въ Парижъ, единъ апостолически делегатъ, Турция щела да пазначи отъ своя страна единъ управляющъ при ватикана, вѣстникъ „Патриъ“ твърди, че Береръ, Френски посланикъ въ Римъ ще предприеме едно пътувание въ Парижъ, съ цѣлъ да прѣдстави на правителството си сключването между Италия и Франция на едно сгласение споредъ, което Италия щела да се откаже отъ въпроса за интернационализацията на Абисиния; а въ замѣна на това Франция щѣла да остави на Италия пълна свобода въ Триполисъ. Титони ще отговори днесъ въ сената на отправенитѣ до него интерпелации по триполскиятъ въпросъ.

Парижъ с. д. Съобщаватъ отъ Петербургъ, че сключението на двѣтъ руски ескадри станало вчера при анамскитѣ брегове вѣнъ отъ френскитѣ териториални води, слухъ се прѣска, че ескадрата на Рождественски била потопена два японски спомогателни крейсера. Руското адмиралтейство заявява, че нѣ-

ма никакво извѣстие върху този новина. Руситѣ готвели изправането въ случай на нужда на Харбинъ. Болницитѣ които се намиратъ въ този градъ щели да бъдатъ пренесени въ Чита.

Токио с. д. Изглежда, че руситѣ събиратъ войски за да навлѣзатъ въ Корея, отъ кѣмъ северо-изтокъ цѣлѣта имъ е да направятъ една диверсия и да защитаватъ Владивостокъ.

Варненски Сѣдебенъ Преставъ.

Обявление № 2031

На основание опрѣдѣлението на Вар. Окр. Сѣдъ. подъ № 309 отъ 29 Януарий 1902 год., съ което се разрѣшава продажбата на недвижимитѣ имоти на неостоятелния Илиа Кирчевъ, отъ Варна обявявамъ, че отъ послѣдното двукратно публикуване — настоящето въ мѣстнитѣ вѣстникъ и въ прѣдѣление на 31 дни съ правонадаване въ 24 часа 5% ще продавамъ публично:

1) Едно лозе находяще се въ Варненскитѣ лозя, мѣстността „Голѣма-Кордѣжа“ състояще отъ 2790 кв. метра, при съседни: Жечка Димитрова, Леонди Х. Авдоновъ, Капрелъ Хачадуровъ и Вангелъ Ивановъ, оцѣн. за 2790 лв.; и 2) Лозе отъ 1795 кв. метра, въ мѣстността „Шашкилъ“, при съседни: Исмаилъ Юмеровъ, Теохари Т. Ковачевъ, Наслѣдницитѣ на Никола Трифоновъ, Наслѣдницитѣ на Георги Вълковъ и Яни Дончевъ, оцѣнено за 1795 лева.

Желающитѣ да купятъ имота могатъ да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да наддаватъ всеки присѣственъ денъ и часъ въ канцеларията ми.

гр. Варна, 21 Априлъ 1905 год.
2—1 П Сѣд. Приставъ: Ив. П. Молловъ.

Обявление № 1555

За удовлетворение иска на Братия Х. Костантинови по издадени изпълнител. листъ № 1075 отъ 26 Фрий 1905 год. на I Варнен. Мир. Сѣдъ. противъ Циклъ Аврамовъ отъ гр. Варна за 320 лева обявявамъ, че отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ единъ отъ мѣстнитѣ вѣстници и въ прѣдѣление на 31 дни съ правонадаване въ 24 часа 5% ще продавамъ публично: Една къща едноетажна построена отъ простъ смѣсенъ материалъ, покрита съ керемиди състояща се отъ двѣ стаи, въ сѣщия дворъ отдѣлно построенъ единъ дюгънъ построенъ отъ сѣщия материалъ на едно отдѣление съ дворно мѣсто 150 кв. метра находяща се въ гр. Варна IV уч. „Новата Циганска Махала“, № 112 при съседни: Иванъ Николовъ, Сабрие Смаилова, Злата Георгиева, Мустафа Алиевъ и пѣтъ.

Първоначалната оцѣнка 500 лева.

Желающитѣ да купятъ имота могатъ да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да наддаватъ всеки присѣственъ денъ и часъ въ канцеларията ми.

гр. Варна, 21 Априлъ 1905 год.
2—1 П Сѣд. Приставъ: Н. Ангеловъ.

Курсъ на Бѣлг. Народна Банка за 28/IV/1905 година.

	продава съ злато		инкас. въ злато		Ажю
	лева	ст.	лева	ст.	
Русия кв. рубл.	1	67	—	266	75
Русия фр. злат.	1	100	15	—	—
Австр. кв. фюр.	1	104	85	104	80
Австр. франк. зл.	1	100	10	—	—
Герм. марки	1	123	10	123	—
Герм. франк. зл.	1	100	15	—	—
Франц.	1	100	05	—	—
Белгия	1	99	—	—	—
Италия	1	99	—	—	—
Швейц.	1	99	—	—	—
Англ. за лпр. стер.	1	25	18	25	17
Англ. за фр. зл.	100	100	15	—	—
Турк. за 1 лпр. турск.	22	99	22	97	—
Турк. за фр. зл.	1	22	97	22	95
Романия фр. зл.	1	100	15	—	—
Сърбия фр. зл.	1	100	15	—	—
Банкноти Англ., Фр., Герм. Белг. Швейц.	стор	—	—	—	—

Наполеона у Висна фюр. 1908

КУРСЪ НА АКЦИИ И ОБЛИГАЦИИ

въ Варна.

Номинална цѣна	Наименование	Продаж. цѣна	Забѣл.
ал. лв.		ал. лв. ст.	
ВАРНА			
400	Бѣлг. Пароходно Д-во	235—240	
100	Дружба	87—90	
100	Зѣлѣда	120—125	
100	Бѣлжностъ	85—90	
100	Омония	60—65	
75	Трудолубе	72—73	
50	Ермисъ	65—70	
100	Трудъ	42—43	
100	Строително Дружество	10	
60	Рѣшителностъ	22—25	
100	Гроздъ	30—35	
ПРОВАДИЯ			
75	Добриня Банк. Клонъ	75—80	
БАЛЧИКЪ			
200	Съединение	250—260	
ДОБРИЧЪ			
100	Бѣлжностъ	80—85	
РУССЕ			
100	Търговска Банка	50—55	
100	Гирдакъ	55—60	
100	България	230—240	
СОФИЯ			
50	Балканъ	90—92	
50	Софийски гр. заемъ	45—47	
ПЛОДИВЪ			
100	Индустр. Търг. Банка	98—100	
ШУМЕНЪ			
200	Търг. Ак. Д-во	120—130	
100	Бѣлжностъ	85—90	

КОЙТО иска прѣсентъ Балкан. кашкавалъ, нека заповѣда въ дюгънѣтъ ми, срѣщу училището „Св. Методий“ улица „Ташолу“.

Съ Почитание:
Климе Тримчевъ.

НОВО — НОВО

Книжарницата

на **Б. ВЛЪСКОВЪ С-е — ВАРНА.**

Книжарницата ни се помещава на Мусалата, подъ Градската Библиотека.

Небивало до сега въ гр. Варна.

Пристигнаха ни за Великденскитѣ празници извънреденъ голѣмъ изборъ отъ ПОЩЕНСКИ ИЛЮСТРОВАНИ КАРТИ. Има на расположениа цѣла галерия; на желающата публика, вхождъ свободенъ.

Съ почитание:
Б. ВЛЪСКОВЪ С-е

РАБОТИЛНИЦАТА на Перикли Георгиевъ, търси работникъ часовникаръ, срѣщу добро възнаграждение.

Важно за всѣко Сѣмейство

Варненский клонъ

отъ

ПЪРВАТА БЪЛГАРСКА Пар. Фабрика

на

В. СТОИЛОВЪ & И. М. ПОПОВЪ

П Р И Е М А:

за боядисване и прѣбоядисване

всѣкакви ТЪРГОВСКИ ПЛАТОВЕ

мерина, казмири, трика,

сукна, разни щофи и др.)

ДАМСКИ РОКЛИ

(копринени, вълнени, вълнено-памучни), джакети, пелерини и пр.

МЪЖСКИ ДРЪЖИ

(балтони, пардосюта, панталони и пр. на които садиросването имъ става чрезъ пара така че ставатъ почти нови.

ХИМИЧЕСКО ЧИСТЕНЕ

всѣкакви леведосани дрѣжи

(мъжки, дамски и дѣтски; бални рокли, блузи, офицерски дрѣжи и шинели, църковни одѣжди, ржжавини и пр.) слѣдъ всѣко боядисване и Х. Чистене, дрѣжитѣ се дезинфекциратъ.

Прѣдставителъ: М. Недковъ, — магазинъ бивша сладкарница „Златна Пчела“.

2—10

Извѣстие за дамнитѣ.

Кремъ нарцисъ, кремъ пудра и сапунъ, лобелия и маласейнъ, Д-ръ Лейманова помада (базани), кремъ симонъ, гребени за боядисване на коса, вода за къдрение коса, голѣмъ изборъ зачачалки за кордони (жужута), нови машини за къдрение коса и други разни хилѣда и единъ видъ работи и всичко отъ най-послѣдния мода, се намира въ магазина Бр. Герчеви.

СЪМЕНА отъ гѣби, дини, пѣшеши, тикви, японски краставици, всѣкакви видъ градински цѣвѣти и басарабски едри сѣмучки (слѣнчовъ гледъ) пристигнаха въ магазинитѣ на Бр. Герчеви въ Варна и Шуменъ.

Печ. на Д. Тодоровъ — Варна.

НОВО!

НОВО!

25% остѣпъ само за ВЕЛИКЪ ДЕНЪ.

Ето случай отъ сега да си купите ефтини работи отъ магазинъ „Добъръ Густъ“ на Герасимо П. Василато, Варна, като напримѣръ: Шапки съ хиляди фасони и качества, Ризи, яни, ранавели цѣвѣтни и бѣли послѣд-на мода, Връзки Шикъ, цѣпици дамски и дѣтски, гаран-тирани отъ фабриката „Hermann Hirsh“, чадѣри мъжки и дамски, зимни и лѣтни, Бастуни разнovidни, и чора-пи мъжки, дамски и дѣтски и всички друго каквото ще поискате ще намѣрите съ най износни цѣнни.

Съ отлично почитание:

Герасимо П. Василато.